

jev pa je vmes gromel, de je bilo kaj. Kader smo se zvečer vsak na svoj dom podali, smo v več kmetiških hišah slišali starše s svojimi otroci veselo peti: „Ferdinanda Bog ti vari i. t. d.“ Djali smo eden proti drugimu: „Ferdinand! če bi Ti to slišal, gotovo bi Te v serce veselilo“. — Pervo svilo v Moravčjim so letas v Tufštajnski grajšini pridelali. Velik jerbas z 18 funti svilnih mešičkov napolnjen so kmetje gledat hodili. To prikaznin vidši so z glavo majaje rekli: „iz tega ne bo nikdar nič, to je le gosposka igrača.“ Ko je pa iz imenovanih 18 funtov mešičkov 52 lotov čiste svile v kitah iz Ljubljane nazaj prišlo s tem pristavkam, de je nit posebno tenjka, čista in močna, kar je tudi neki Talijan, ki je v Tufštajnu mešičke vidil, rekel, de so laškim svilnim mešičkam zavoljo posebne dobrote enaki, so se še le jeli kmetje temu delu čuditi, in djali so eden družimu: „Kaj meniš boter! to bi pa vender vtegnilo kej koristniga biti.“ In semtertje se že glasijo, de bi se jim kaj murv podalo. Se nadjamo, de nam bo častita c. k. družba kmetijstva v Ljubljani, *) še to jesen kej murvnih drevesc dobrotljivo podarila, de jih bomo pridnim in za židorejo vnetim kmetam delili, in jih kar bo moč v tem uku pokrepčali in razjasnili. Zdi se nam, de so Moravske doline za rejo židnih gosene práv dobre in prijetne. Priden kmet, kateri si le nekej murv zredí, zamore na tisti zemlji, ktera mu sicer celo leto kar krajcarja ne donese, precej židnih mešičkov pridelati, in če bo le 4 ali 5 funtov žlahtne žide pridelal, bo s to žido lahko davk od celiga zemljiša odrajtati. V 8 ali 9 tednih, **) zamorejo stari ljudje ali pa šipka mladost, ki ni za drugo delo, židne gosence brez vsiga truda in težave prerediti, če se le vsak dan kake ure ž njimi pečajo, in lepiga pridelka si napravijo, kteriga jim ne bo ne suša, ne moča, ne toča, ne slana vzela; pridelka od kteriga ni ne desetine, ne frankov, ne daca dajati; pridelka, kateri vam v malim času toliko obresti donesti zamore, de od nar večiga zemljiša davk brez vse teže iz židne reje odrajtati zamorete. Domorodci na noge, ta ni bosa!

K. Rud. Hueber.

Urno, kaj je noviga?

(Kopitarjeva zapuščina slavijanskih knjig) obseže še veliko več bukev, kakor jih v Dunajskim imenoslovu zapisanih stoji. Ljubljanska c. k. šolska knjigarnica si je tedej z imenitno Kopitarjevo nabiro slavijanski zaklad pridobila, kakoršniga razun Dunajskiga c. k. dvorniga bukviša morde nobena druga knjigarnica nima, in presvitli Cesar so milostljivo dovolili, de ima celi znesik (1400 goldinarjev) za Kopitarjeve bukve na enkrat poplačan biti, brez de bi navadni letni zalogi c. k. šolske knjigarnice zavoljo tega potroška kaj odšlo. Ranjki Kopitar je bil Krajnc; torej je tudi nar bolj práv, de njegova zapuščina Krajncam ostane.

(Poslovljenje Krajncea). Kadet-feidvebel žlahtni Janez Röder, sin rajnciga žlaht. gospoda Karlina Röderja, c. k. višjiga oficirja v Ljubljani, je bil 24. dan Velkiserpana tega leta na Dunaji vpricho

*) C. k. kmetijska družba v Ljubljani podeli z veseljem vsakterimu kmetu, ki s pisanim spričevanjem od gosp. fajmoštra svojo ubožstvo dokazati zamore, nekoliko murvnih drevesc brez plačila. Vredništvo.

**) Ne 8 ali 9, ampak k večimu 5 tednov potrebujejo svilne gosence, de se zapredejo, če se jim pridno streže, to je, če se pogosto prekladajo, de se gnoj pod njimi ne vname, zrak v izbi ne osmradi, in če se jim berž jesti daje, ko se vidi, de so poprejšno klajo snedle. Snaga in obilna klaja ste pri tih živalih posebno potrebne reči. Vredništvo.

glavnih in višjih oficirjev dveh Dunajskih regimentov in štirih kompanij pijonirjev, s častno zlato svetinjo okinčan, ktero so mu presvitli Cesar zato podelili, ker je pri letašnji strašni povodnji v Pragi z nevarnostjo svojiga lastniga življenja 7 ljudi potopljenju otel.

(Tat v vodi zgori). Ni zdavnej kar je fant pri 14. letih v sredi Sejne, poglavitne reke na Francozkim blizu Pariza, živ zgorel. Ta nesreča se je takóle pripetila: imenovani fantič je neke kose živiga apna ukradel. Ukradeno blagó prikriti, ga urno pod svojo obleko stisne. Ne deleč od ondod, kjer je apno ukradel, je eniga svojih znancov srečal, kateri je več konj na vodo gnal, ter ga poprosi, de bi mu eniga na vodo jahati pustil, kar mu njegov prijatelj precej dovoli. In komaj je fant v sredo vode zabredel, se jame konj, na kterim je sedel, spenjati, takó, de je fantič iz njega ovehnul in v vodo padel. Apno je kmalo pod njegovo zapeto obleko pokati in vreti začelo; on pa plavaje iz vsiga gerla ljudi na pomoč kliče in na vso moč vpije, de gori. Njegovo vpitje je pa več smeha, kot milovanja pri gledaveih, ki so semtertje ob bregu stali, obudilo, zato ker so mislili, de le burke vganja in de v vodi še nobeden gorel ni. Nobeden mu tedej ni na pomoč prišel. Ker je pa fantič práv dobro plavati znal, se je nekaj časa nad vodo deržal, tode kmalo se je potopil. Goreče apno je njegov trebuh takó razjelo, de so mu čeva vùn stopile in po vodi plavati jele. To vidši, so mu gledavci, ki so ob bregu zijale prodajali, naglo na pomoč hiteli, tode prepozno — fantič je kmalo po tem v nar hujih bolečinah umerl. — Božja kazen!

Oznanilo.

Kiseveter, mojster českiga predenja, je mogel zdejenjati, po deželi hoditi in česko predenje učiti, zato ker so ga gosp. Benj. Pihler v predijsko učilnico na Česko poslali. V ti učilnici, ki so jo žlahtni gosp. Ludvik Karl Nadherni na svojim gradu Adersbah napravili, uči nemški mojster iz Vestfalna, ne samó práv tanjko in terdno prejo presti, ampak tudi predivo za predenje umetno pripravljati, in kar je nar perva reč, lan v vodi goditi, po kterim godenji se nar lepši predivo pridobi in veliko boljši od tistiga, ki ga po senožetih i. t. d. pogrinjajo in na zraku godijo. Ta nova učilnica že krog in krog slovi, takó de ljudje iz daljnih krajev tje hodijo, umetniga ravnanja s predivam naučiti se. Nevtrudljivi gosp. Pihler, ki se za boljši izdelovanje domačiga platna veliko prizadevajo in za poboljšanje tega rokodelstva veliko hvalo zaslužijo, so na svoje potroške Kisevetra v česko učilnico poslali, de se bo tam noviga rokodelstva izučil in potem zamogel Krajnce učiti. V dveh ali treh mescih bo Kiseveter zopet nazaj prišel, in zdejenjiga podučjenja se zopet poprijel, in ga še z novimi poduki množil.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	18. Kozoperska.		13. Kozoperska.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	40	1	45
1 » » banaške....	1	45	1	55
1 » Turšice.....	1	12	1	12
1 » Soršice.....	—	—	1	28
1 » Reži.....	1	16	1	24
1 » Ječmena.....	1	10	1	—
1 » Prosa.....	1	3	1	7
1 » Ajde.....	—	57	1	—
1 » Ovsas.....	—	41	—	44